

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียน
ของโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิด
การเสริมพลังอำนาจของนักเรียน*

THE PRIORITY NEEDS FOR DEVELOPING STUDENT AFFAIRS
MANAGEMENT OF RATTANAKOSIN SOMPOCH BANGKHEN SCHOOL
BASED ON THE CONCEPT OF STUDENT EMPOWERMENT

วรกานต์ โอภาสวัฒนา¹ และ เพ็ญวรา ชูประวัติ²

Worakan Opaswattana¹ and Penvara Xupravati²

¹⁻²จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹⁻²Chulalongkorn University, Thailand

Corresponding Author's Email: Worakan.opas@gmail.com

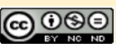
วันที่รับบทความ : 28 มิถุนายน 2569; วันแก้ไขบทความ 11 กรกฎาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 13 กรกฎาคม 2569

Received 28 June 2026; Revised 11 July 2026; Accepted 13 July 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน จำนวน 178 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพ

Citation:

* วรกานต์ โอภาสวัฒนา และ เพ็ญวรา ชูประวัติ. (2569). ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(5), 1541-1558.

Worakan Opaswattana and Penvara Xupravati. (2026). The Priority Needs For Developing Student Affairs Management Of Rattanakosin Sompoch Bangkhen School Based On The Concept Of Student Empowerment. Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(5), 1541-1558.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

ที่พึงประสงค์มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$)

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารกิจการนักเรียนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.740$, $SD = 0.905$) ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.635$, $SD = 0.575$) 2) ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโดยภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.692 โดยด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($PNI_{modified} = 0.732$) รองลงมา ได้แก่ งานส่งเสริมประชาธิปไตย ($PNI_{modified} = 0.682$) และงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ($PNI_{modified} = 0.663$) ตามลำดับ และ 3) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน พบว่า องค์ประกอบที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความสัมพันธ์และการสื่อสารอย่างไว้วางใจ ($PNI_{modified} = 0.781$) รองลงมา ได้แก่ การกำกับตนเองและการตั้งเป้าหมาย ($PNI_{modified} = 0.708$) และความเชื่อมั่นและแรงจูงใจภายใน ($PNI_{modified} = 0.691$)

คำสำคัญ: การบริหารกิจการนักเรียน, การเสริมพลังอำนาจของนักเรียน, ความต้องการจำเป็น

Abstract

The purpose of this research was to study the current state, the desirable state, and the priority needs for developing student affairs management of Rattanakosin Sompoch Bangkhen School based on the concept of student empowerment. The study employed a survey research design. The informants consisted of 178 school administrators, teachers, and students of Rattanakosin Sompoch Bangkhen School selected through purposive sampling. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire assessing the current and desirable states of student affairs management. Data were analyzed using mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$).

The findings revealed that: 1) the overall current state of student affairs management based on the concept of student empowerment was at a moderate level ($M = 2.740$, $SD = 0.905$), whereas the overall desirable state was at the

highest level ($M = 4.635$, $SD = 0.575$); 2) the overall priority needs index was 0.692, with the highest priority need identified in the student support system ($PNI_{modified} = 0.732$), followed by democratic promotion ($PNI_{modified} = 0.682$) and moral and ethical promotion ($PNI_{modified} = 0.663$); and 3) regarding the components of student empowerment, the highest priority need was mutual respect and dialogue ($PNI_{modified} = 0.781$), followed by self-regulation and goal setting ($PNI_{modified} = 0.708$), and self-efficacy and intrinsic motivation ($PNI_{modified} = 0.691$).

Keywords: Student Affairs Management, Student Empowerment, Priority Needs

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 โลกกำลังเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ และระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ ส่งผลให้รูปแบบการทำงานและทักษะที่จำเป็นของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง รายงาน The Future of Jobs Report 2025 ของ World Economic Forum ชี้ให้เห็นว่า การคิดเชิงวิเคราะห์ ความยืดหยุ่นภาวะผู้นำ และการเรียนรู้เชิงรุก เป็นทักษะหลักที่องค์กรทั่วโลกให้ความสำคัญมากที่สุดในปี 2025 (World Economic Forum, 2025) ซึ่งการพัฒนาทักษะเหล่านี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้เพียงจากการเรียนการสอนแบบเน้นเนื้อหา แต่จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทในการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิด Empowered Learner ของ ISTE (2016) ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ใช้เทคโนโลยีอย่างมีความหมาย และพัฒนาศักยภาพของตนอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2567) ได้เสนอแนวคิด Child Empowerment ซึ่งมุ่งส่งเสริมการมีส่วนร่วม การคุ้มครองสิทธิ และการจัดหาสิ่งจำเป็นเพื่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน โดยมีเป้าหมายร่วมกันในการสร้าง “พลังในตน” ให้ผู้เรียนสามารถคิดตัดสินใจ และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง อันเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรฐานสมรรถนะของประเทศไทย

แนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน (Student Empowerment) จึงได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในฐานะแนวทางสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ของสังคม โดย Student Empowerment หมายถึง กระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอำนาจในการตัดสินใจ ควบคุม และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง (Sun et al., 2023) ผ่านองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) และการกำกับตนเอง (Self-Regulation) ซึ่ง Zimmerman (2002) อธิบายว่าเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนกำกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมาย ผลการศึกษาของ Mitra (2004) พบว่าการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมและมีเสียงในกระบวนการตัดสินใจของโรงเรียน (Voice & Participation) ช่วยเพิ่มแรงจูงใจภายใน ความเชื่อมั่นในตนเอง และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน ขณะที่ Sun et al. (2023) และ Li and Xue (2023) พบว่าการเสริมพลังผู้เรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา นอกจากนี้ Okada (2023) และ Patzak et al. (2025) ยังชี้ให้เห็นว่าการสนับสนุนความเป็นอิสระในการเรียนรู้จากครูช่วยส่งเสริมแรงจูงใจและความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า Student Empowerment เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในระยะยาว อย่างไรก็ตาม งานวิจัยด้าน Student Empowerment ที่ผ่านมามีส่วนใหญ่นำเสนอวิธีการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนหรือระดับอุดมศึกษาต่างประเทศดังที่กล่าวไปข้างต้นมากกว่ามุมการบริหารจัดการ ส่วนงานวิจัยไทยด้านการเสริมพลังอำนาจมักศึกษาระดับเครือข่ายองค์กรทางการศึกษา (สุวัฒน์พงษ์ ร่มศรี และคณะ, 2567) จึงยังไม่ปรากฏการศึกษาว่าผู้บริหารควรวางแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนอย่างไรจึงจะเอื้อให้เกิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในบริบทโรงเรียนมัธยมของไทย

การเสริมพลังอำนาจของนักเรียนมิได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถบูรณาการผ่านการบริหารงานกิจการนักเรียน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและสมรรถนะที่พึงประสงค์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ได้กำหนดให้การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ และการพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนในทุกมิติของชีวิตโรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Mitra (2004) ที่เสนอว่าการเปิดพื้นที่ให้นักเรียนมีบทบาทร่วมในการพัฒนาโรงเรียนจะช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจ ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน และสมรรถนะในตนเอง ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนจึงเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการแข่งขันด้านการศึกษาสูงระหว่างสถานศึกษา

ใกล้เคียง ส่งผลให้นักเรียนส่วนหนึ่งมีแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้และการกำกับตนเองที่ยังไม่โดดเด่นเท่าที่ควร จากรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2566 พบว่านักเรียนบางส่วนยังขาดความกล้าแสดงออกและไม่มั่นใจในการเสนอความคิดเห็น ขณะที่รายงานผลการดำเนินงานสภานักเรียนปีการศึกษา 2567 สะท้อนว่าการดำเนินกิจกรรมหลายด้านยังอยู่ในลักษณะการปฏิบัติตามคำแนะนำของครูมากกว่าการริเริ่มและบริหารจัดการด้วยตนเอง สถานการณ์ดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นความจำเป็นในการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกิจการนักเรียนที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการเสริมพลังอำนาจอย่างเป็นระบบและทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ กำกับตนเอง มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และแสดงภาวะผู้นำ ประกอบกับแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน (Student Empowerment) ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้พร้อมต่อการเรียนรู้และการดำรงชีวิตในอนาคต ตลอดจนสภาพการดำเนินงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนที่ยังมีประเด็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการริเริ่มดำเนินงานของนักเรียน ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน เพื่อให้ได้สารสนเทศที่สะท้อนช่องว่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่ กับสภาพที่พึงประสงค์ รวมทั้งลำดับประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและเป้าหมายการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลการวิจัย

ประชากร คือ โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 1 แห่ง โดยผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และผู้ช่วยรองผู้อำนวยการที่ดูแลด้านการบริหารกิจการนักเรียน จำนวน 3 คน ครูหัวหน้างาน และคณะกรรมการภายในงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน กิจการนักเรียน จำนวน 26 คน คณะกรรมการนักเรียนและสมาชิกสภาผู้แทนนักเรียน จำนวน 149 คน รวมทั้งสิ้น 178 คน เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน จำนวน ทั้งหมด 2 ชุด สำหรับผู้บริหารและครู 1 ชุด และสำหรับนักเรียน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Checklists) จำนวน 5 ข้อ สำหรับผู้บริหารและครู และจำนวน 2 ข้อ สำหรับนักเรียน

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียน รัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน มีลักษณะของข้อ คำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 49 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน มีลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อคำถาม ปลายเปิด (Open-ended questions) จำนวน 4 ข้อ

3. การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักเรียนและแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อนำไปกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร และสร้างข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน ให้ครอบคลุมกับกรอบแนวคิดในการวิจัย ตามองค์ประกอบในการวัดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 องค์ประกอบการวัดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ปัจจัย/ตัวแปร	องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้
1. การบริหารกิจการนักเรียน	1.1 งานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม	1) การจัดกิจกรรมและประสบการณ์เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน
		2) การส่งเสริมการปฏิบัติพฤติกรรมและการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน
	1.2 งานส่งเสริมประชาธิปไตย	1) การพัฒนาระบบสภานักเรียนและกระบวนการ
		2) เลือกกตั้ง การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองและจิตสำนึกประชาธิปไตย
		3) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนและสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยในโรงเรียน
	1.3 งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1) การวิเคราะห์และจัดระบบข้อมูลนักเรียนเพื่อการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม
		2) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในการจัดการตนเองและแก้ปัญหา
ปัจจัย/ตัวแปร	องค์ประกอบ	
2. แนวคิดการเสริมพลัง	2.1 ความเชื่อมั่นและแรงจูงใจภายใน	
	2.2 การกำกับตนเองและการตั้งเป้าหมาย	
	2.3 การสะท้อนคิดและแสดงความคิดเห็น	

อำนาจของ นักเรียน	2.4 ความสัมพันธ์และการสื่อสารอย่างไว้วางใจ
	2.5 ความร่วมมือและการตัดสินใจร่วม
	2.6 การมีส่วนร่วมและการปฏิบัติจริง
	2.7 ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบส่วนรวม

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ตั้งแต่ 0.80 (Lymn, 1986) ขึ้นไป เพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูล จากการสรุปผล พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และการนำเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล โดยการตอบแบบสอบถามออนไลน์ผ่านระบบ Google Form โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจำนวน 30 วัน ผู้วิจัยได้รับการตอบแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผู้วิจัยได้ตรวจสอบการตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยใช้ Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และนำเสนอผลในรูปแบบตาราง พร้อมคำบรรยายประกอบ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยภาพรวมมีรายละเอียดของผลการศึกษาดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยภาพรวม

ข้อ	การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PN _{modified}	ลำดับที่
		M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1	งานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม	2.775	0.844	ปานกลาง	4.614	0.568	มากที่สุด	0.663	3
	1.1 การจัดกิจกรรมและประสบการณ์เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน	2.801	0.807	ปานกลาง	4.644	0.516	มากที่สุด	0.658	(2)
	1.2 การส่งเสริมการปฏิบัติพฤติกรรมและการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน	2.749	0.879	ปานกลาง	4.585	0.613	มากที่สุด	0.668	(1)
2	งานส่งเสริมประชาธิปไตย	2.770	0.953	ปานกลาง	4.660	0.551	มากที่สุด	0.682	2
	2.1 การพัฒนาระบบสถานนักเรียนและกระบวนการ	2.831	0.999	ปานกลาง	4.709	0.522	มากที่สุด	0.663	(3)

ข้อ	การบริหารกิจการนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ระดับ ลำดับ
		M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
	2.2 เลือกตั้ง การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองและจิตสำนึกประชาธิปไตย	2.760	0.879	ปานกลาง	4.644	0.561	มากที่สุด	0.683	(2)
	2.3 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนและสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยในโรงเรียน	2.718	0.973	ปานกลาง	4.626	0.565	มากที่สุด	0.702	(1)
3	งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	2.674	0.919	ปานกลาง	4.632	0.607	มากที่สุด	0.732	1
	3.1 การวิเคราะห์และจัดระบบข้อมูลนักเรียนเพื่อการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม	2.596	0.932	ปานกลาง	4.585	0.653	มากที่สุด	0.766	(1)
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนในการจัดการตนเองและแก้ปัญหา	2.753	0.899	ปานกลาง	4.679	0.554	มากที่สุด	0.700	(2)
	เฉลี่ยรวม	2.740	0.905	ปานกลาง	4.635	0.575	มากที่สุด	0.692	-

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยภาพรวม มีดังนี้

สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.740$, $SD = 0.905$) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ งานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ($M = 2.775$, $SD = 0.844$) รองลงมา คือ งานส่งเสริมประชาธิปไตย ($M = 2.770$, $SD = 0.953$) และงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($M = 2.674$, $SD = 0.919$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.635$, $SD = 0.575$) เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ งานส่งเสริมประชาธิปไตย ($M = 4.660$, $SD = 0.551$) รองลงมา คือ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($M = 4.632$, $SD = 0.607$) และงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($M = 4.614$, $SD = 0.568$)

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยภาพรวม คือ 0.692 ($PNI_{modified} = 0.692$) ขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($PNI_{modified} = 0.732$) รองลงมา คือ งานส่งเสริมประชาธิปไตย ($PNI_{modified} = 0.682$) และขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ งานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ($PNI_{modified} = 0.663$)

ตารางที่ 3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน จำแนกตามองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน โดยภาพรวม

ข้อ	แนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{modified}$	ลำดับ
		M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
1	ความเชื่อมั่นและแรงจูงใจภายใน	2.741	0.847	ปานกลาง	4.636	0.564	มากที่สุด	0.691	3

ข้อ	แนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับที่
		M	SD	ระดับ	M	SD	ระดับ		
2	การกำกับตนเองและการตั้งเป้าหมาย	2.693	0.928	ปานกลาง	4.600	0.582	มากที่สุด	0.708	2
3	การสะท้อนคิดและแสดงความคิดเห็น	2.786	0.875	ปานกลาง	4.631	0.568	มากที่สุด	0.662	6
4	ความสัมพันธ์และการสื่อสารอย่างไว้วางใจ	2.567	0.963	ปานกลาง	4.571	0.623	มากที่สุด	0.781	1
5	ความร่วมมือและการตัดสินใจร่วม	2.843	0.898	ปานกลาง	4.680	0.549	มากที่สุด	0.646	7
6	การมีส่วนร่วมและการปฏิบัติจริง	2.766	0.902	ปานกลาง	4.658	0.568	มากที่สุด	0.684	4
7	ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบส่วนรวม	2.812	0.954	ปานกลาง	4.696	0.539	มากที่สุด	0.670	5
	เฉลี่ยรวม	2.744	0.910	ปานกลาง	4.639	0.570	มากที่สุด	0.691	-

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน จำแนกตามองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน มีดังนี้

สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน ตามองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.744$, $SD = 0.910$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความร่วมมือและการตัดสินใจร่วม ($M = 2.843$, $SD = 0.898$) รองลงมา คือ ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบส่วนรวม ($M = 2.812$, $SD = 0.954$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความสัมพันธ์และการสื่อสารอย่างไว้วางใจ ($M = 2.567$, $SD = 0.963$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน ตามองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.639$, $SD = 0.570$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน พบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบส่วนรวม ($M = 4.696$, $SD = 0.539$) รองลงมา คือ ความร่วมมือและการตัดสินใจร่วม ($M = 4.680$, $SD = 0.549$) และความสัมพันธ์และการสื่อสารอย่างไว้วางใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($M = 4.571$, $SD = 0.623$)

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ สมโภชบางเขน ตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน ตามองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนโดยภาพรวม คือ 0.691 ($PNI_{modified} = 0.691$) องค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ความสัมพันธ์และการสื่อสารอย่างไว้วางใจ ($PNI_{modified} = 0.781$) รองลงมา คือ การกำกับตนเองและการตั้งเป้าหมาย ($PNI_{modified} = 0.708$) และองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ความร่วมมือและการตัดสินใจร่วม ($PNI_{modified} = 0.646$)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่าความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($PNI_{modified} = 0.692$) ซึ่งสะท้อนช่องว่างที่มีนัยสำคัญระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ทั้งสามด้าน โดยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.732$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hitches et al. (2024) ที่พบว่า การสนับสนุนที่เข้าถึงได้ เป็นรายบุคคล และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ช่วยส่งเสริมการ

เสริมพลังอำนาจของผู้เรียน (student empowerment) ผ่านการเพิ่มความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง (agency) และการมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการสนับสนุนที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kirk et al. (2016) ที่พบว่าความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียนเป็นตัวทำนายสำคัญของ Intrapersonal Empowerment และในบริบทไทย นพเกล้า ทองธรรมมา และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2563) พบว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง และการส่งเสริมพัฒนาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับผลที่พบว่าองค์ประกอบเสริมพลังอำนาจของนักเรียนด้านความสัมพันธ์และการสื่อสารอย่างไว้วางใจ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.781$) แสดงให้เห็นว่าการที่นักเรียนยังไม่มีเชื่อมั่นใจ หรือรู้สึกไม่ปลอดภัยที่จะเปิดเผยตนเองและขอรับความช่วยเหลือ เป็นอุปสรรคสำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน

2. งานส่งเสริมประชาธิปไตย มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นอยู่ในลำดับที่ 2 ($PNI_{modified} = 0.682$) โดยเฉพาะในตัวบ่งชี้การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการทบทวนวรรณกรรมของ Mager and Nowak (2012) ที่พบหลักฐานระดับปานกลางถึงสูงว่าการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกระบวนการตัดสินใจของโรงเรียนส่งผลเชิงบวกต่อทักษะชีวิต ความภาคภูมิใจในตนเอง ทักษะประชาธิปไตยและความเป็นพลเมืองของนักเรียน ขณะที่ Boontinand และ Petcharamesree (2018) พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังคงส่งเสริมความเป็นพลเมืองในลักษณะที่เน้นการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่มากกว่าการสร้างพื้นที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจเชิงประชาธิปไตย สอดคล้องกับที่งานวิจัยนี้พบว่าสภาพปัจจุบันของงานส่งเสริมประชาธิปไตยยังอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.770$) แม้สภาพที่พึงประสงค์จะอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.660$) แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่โรงเรียนต้องพัฒนาระบบสถานักเรียนและกระบวนการมีส่วนร่วมที่แท้จริงและต่อเนื่อง

3. งานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม แม้จะมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุดในบรรดาขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียนทั้ง 3 ด้าน ($PNI_{modified} = 0.663$) แต่ยังคงอยู่ในระดับสูงและมีนัยสำคัญ สะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านนี้ยังมีช่องว่างที่ต้องพัฒนา ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนันท์ แวนนิลานนท์ (2566) ที่ถอดบทเรียนการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ระดับ 2 ดาว พบว่าปัจจัยสำเร็จของการพัฒนาคุณธรรมต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนในโรงเรียนและต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบผ่านนวัตกรรมที่ปรับให้

เหมาะกับการบริหารของโรงเรียน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่มีประสิทธิภาพต้องไม่ใช่เพียงการจัดกิจกรรมแบบเดิม แต่ต้องบูรณาการเข้ากับแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติและสะท้อนคิดจากประสบการณ์จริงอย่างต่อเนื่อง

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างที่มีนัยสำคัญในทุกด้าน โดยขอบข่ายที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($PNI_{modified} = 0.732$) รองลงมา ได้แก่ งานส่งเสริมประชาธิปไตย ($PNI_{modified} = 0.682$) และงานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ($PNI_{modified} = 0.663$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการเสริมพลังอำนาจ พบว่าความสัมพันธ์และการสื่อสารอย่างไว้วางใจมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.781$) รองลงมา คือ การกำกับตนเองและการตั้งเป้าหมาย ($PNI_{modified} = 0.708$) และความเชื่อมั่นและแรงจูงใจภายใน ($PNI_{modified} = 0.691$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ จากผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขนตามแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนในครั้งนี้ ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะการสร้างบรรยากาศที่นักเรียนรู้สึกปลอดภัยและมั่นใจในการเปิดเผยตนเองและขอรับความช่วยเหลือ ผ่านการพัฒนาสัมพันธภาพและการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนบนพื้นฐานของความไว้วางใจ ควบคู่กับการพัฒนาระบบสถานนักเรียนให้เป็นพื้นที่ที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างแท้จริง และบูรณาการการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมผ่านกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติและสะท้อนคิดจากประสบการณ์จริง มากกว่าการจัดกิจกรรมแบบเดิมที่เน้นการท่องจำหรือรับฟังเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาการพัฒนาแนวทางหรือรูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนที่บูรณาการแนวคิดการเสริมพลังอำนาจของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังโรงเรียนในบริบทที่หลากหลาย เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำผลการวิจัยไปใช้ในวงกว้าง นอกจากนี้ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการเสริมพลังอำนาจนักเรียนในบริบทของ

โรงเรียนไทย เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาในระดับที่กว้างขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- นพเกล้า ทองธรรมมา และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2563). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3. *วารสารมหาจุฬานาครธรรม์*, 7(5), 264–278. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/view/243402>
- ปิยนันท์ แวนิลานนท์. (2566). ถอดบทเรียนการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม สพฐ. ระดับ 2 ดาว. *วารสารวิจัยนวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยี*, 1(3), 1–8. https://so13.tci-thaijo.org/index.php/jiret_2023/article/view/446
- โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน. (2566). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2566. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน.
- โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน. (2567). รายงานผลการดำเนินงานสถานักเรียน ปีการศึกษา 2567. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน.
- สุวัฒน์พงษ์ ร่มศรี, สารกา ตาลชัย, และสัญญา เคนาภูมิ. (2567). พลวัตการเสริมพลังอำนาจในเครือข่ายองค์กรการศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 11(2), 127–151. <https://doi.org/10.14456/pnuhuso.2024.21>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2560 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562)*. สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2567). *การเสริมพลังเด็ก (Child Empowerment)*. <https://www.onec.go.th/th.php/page/view/Outstand/6157>
- Boontinand, V., & Petcharamesree, S. (2018). Civic/citizenship learning and the challenges for democracy in Thailand. *Education, Citizenship and Social Justice*, 13(1), 43–57. <https://doi.org/10.1177/1746197917699413>

- Hitches, E., Woodcock, S., O'Sullivan, K.-A., & Ehrich, J. (2024). Leveraging students' voices: Understanding ways university support services can strengthen student support. *The Australian Educational Researcher*, 52, 583–605. <https://doi.org/10.1007/s13384-024-00731-2>
- International Society for Technology in Education. (2016). *ISTE standards for students*. ISTE.
- Kirk, C. M., Lewis, R. K., Brown, K., Karibo, B., & Park, E. (2016). The power of student empowerment: Measuring classroom predictors and individual indicators. *The Journal of Educational Research*, 109(6), 589–595. <https://doi.org/10.1080/00220671.2014.1002880>
- Li, J., & Xue, E. (2023). Dynamic interaction between student learning behaviour and learning environment: Meta-analysis of student engagement and its influencing factors. *Behavioral Sciences*, 13(1), 59. <https://doi.org/10.3390/bs13010059>
- Mager, U., & Nowak, P. (2012). Effects of student participation in decision making at school: A systematic review and synthesis of empirical research. *Educational Research Review*, 7(1), 38–61. <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2011.11.001>
- Mitra, D. L. (2004). The Significance of Students: Can Increasing “Student Voice” in Schools Lead to Gains in Youth Development? *Teachers College Record: The Voice of Scholarship in Education*, 106(4), 651–688. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9620.2004.00354.x>
- Okada, R. (2023). Effects of Perceived Autonomy Support on Academic Achievement and Motivation Among Higher Education Students: A Meta-Analysis. *Jpn Psychol Res*, 65, 230–242. <https://doi.org/10.1111/jpr.12380>

- Patzak, A., & Zhang, X. (2025). Blending teacher autonomy support and provision of structure in the classroom for optimal motivation: A systematic review and meta-analysis. *Educational Psychology Review*, 37, 17. <https://doi.org/10.1007/s10648-025-09994-2>
- Sun, Z., & Yang, Y. (2023). The mediating role of learner empowerment in the relationship between the community of inquiry and online learning outcomes. *The Internet and Higher Education*, 58, 100911. <https://doi.org/10.1016/j.iheduc.2023.100911>
- World Economic Forum. (2025). *The future of jobs report 2025*. World Economic Forum.
- Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a self-regulated learner: An overview. *Theory Into Practice*, 41(2), 64–70. https://doi.org/10.1207/s15430421tip4102_2